

Sygn. akt V KZ 41/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie skazanego **R. Ś.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 30 listopada 2015 r.

zażalenia skazanego i jego obrońcy na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 23 lipca 2015 r., o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437§ 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 530§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w P. odmówił przyjęcia sporządzonej przez obrońcę skazanego kasacji z uwagi na wniesienie jej po terminie.

Na to zarządzenie zażalenia wnieśli skazany jak i jego obrońca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenia wniesione przez skazanego i jego obrońcę są zasadne.

O słuszności tych zażaleń nie decyduje jednak argumentacja w nich zawarta, ale naruszenie przepisów postępowania w toku postępowania okołokasacyjnego, które stwierdzone zostało przez Sąd Najwyższy przy kontroli zasadności wydania tego zarządzenia.

W niniejszej sprawie wbrew stanowisku Sądu Okręgowego nie doszło do uchybienia terminowi do wniesienia kasacji. Z akt sprawy wynika, że zarządzeniem

z dnia 13 maja 2015 r. odmówiono przyznania skazanemu obrońcy z urzędu. Zarządzenie to doręczono skazanemu w dniu **5 czerwca 2015 r.** (k. 845) wraz z pouczeniem o terminie do wniesienia kasacji i o obowiązku sporządzenia jej i podpisania przez adwokata (k. 838). W związku z tym, że koniec ustawowego terminu do wniesienia kasacji przypadał na dzień wolny od pracy tj. **5 lipca 2015r. (niedziela)**, kasacja ustanowionego przez skazanego obrońcy została nadana w urzędzie pocztowym w dniu **6 lipca** b.r., a więc z zachowaniem 30 dniowego terminu do jej wniesienia (art. 123§3 k.p.k.). Tymczasem Sąd Okręgowy błędnie przyjął, że termin do wniesienia kasacji upłynął w dniu 5 lipca 2015 r.

Stanowisko Sądu Okręgowego, w którym powołano się na wysłanie skargi po upływie terminu, jest więc obarczone błędem rachunkowym. Wobec braku wykazania w zaskarżonym zarządzeniu rzeczywistego przekroczenia terminu zawitego należało je uchylić i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w celu ponownego zbadania spełnienia warunków formalnych decydujących o dopuszczalności kasacji.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

kc